EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 18.12.2020
COM(2020) 813 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o fungování opatření podle směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření

{SWD(2020) 340 final}

Úvod

1. Spravedlnost v oblasti daní je klíčovým prvkem nedávno přijatého *akčního plánu Komise pro spravedlivé a jednoduché zdanění podporující strategii oživení*[1]. Každý musí platit svůj spravedlivý díl daní. Pokud někdo daně nezaplatí, musí daňové orgány přijmout opatření, aby daně vymohly. Pravomoc daňových orgánů je však omezena na území jednotlivých států. Nemohou daně vymáhat v jiných zemích, i když se třeba daňoví dlužníci přestěhovali do jiného státu nebo mají majetek v jiných zemích. EU proto přijala právní předpisy, které členským státům EU umožňují poskytovat si vzájemnou pomoc při vymáhání daní a ostatních pohledávek EU, jak je vymezeno v článku 2 směrnice.

   Následující příklad ilustruje fungování této pomoci při vymáhání daní: pan Z neuhradí svůj daňový dluh v členském státě A. Přestěhuje se do členského státu B anavíc vlastní nemovitost v členském státě C. V takovém případě mohou daňové orgány členského státu A požádat daňové orgány členských států B a C, aby jim pomohly s vymáháním daní splatných v členském státě A.

   Tímto způsobem přispívá vzájemná pomoc při vymáhání pohledávek k zajištění spravedlnosti a nediskriminace v oblasti daní: pomáhá zajistit, aby všichni odváděli daně, a předcházet daňovým podvodům a rozpočtovým ztrátám pro členské státy a EU.

2. Tato zpráva **navazuje na zprávu Komise Evropskému parlamentu a Radě COM(2017) 778**[2] z 18. prosince 2017 o fungování opatření podle směrnice Rady 2010/24/EU[3] ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření. V čl. 27 odst. 3 této směrnice je stanoveno, že Komise každých pět let předkládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování opatření podle této směrnice. Tato zpráva je druhou zprávou podle nové směrnice. Pokrývá období let 2017–2019.

3. V souladu se závěry předchozí zprávy **jsou stanovena tato opatření**:
   1) zlepšit sběr statistických údajů o využívání pomoci při vymáhání daní s ohledem na podrobnější hodnocení efektivity a účinnosti vzájemné pomoci při vymáhání a s přihlédnutím k potřebě vyhnout se další pracovní zátěži vnitrostátních daňových orgánů nebo tuto zátěž omezit. Zvláštní pozornost je třeba věnovat také vazbě mezi pracovní zátěží, kterou představují příchozí žádosti o pomoc, a administrativními zdroji využívanými v dožádaném členském státě;
   2) zkoumat problémy na úrovni jednotlivých členských států, které narušují hladké fungování vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek, s ohledem na doporučení nebo jiná opatření k řešení těchto obtíží;
   3) zkoumat potřeby fungování systému pomoci při vymáhání pohledávek na úrovni EU a způsoby, jak toto fungování zlepšit;

---

1 Opatření 14 tohoto akčního plánu, https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:e8467e73-c74b-11ea-adf7-01aa75ed71a1.0005.02/DOC_1&format=PDF.

2 Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o fungování opatření podle směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření.

3 Směrnice 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření, Úř. věst. L 84/1 ze dne 31.3.2010.

4) rozvíjet znalosti a informovanost o právních předpisech v oblasti vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek, a to jak u vnitrostátních daňových orgánů, tak u daňových poplatníků;
5) zkoumat možnosti a způsoby podpory a usnadnění pomoci při vymáhání pohledávek ve vztahu k třetím zemím, a to s přihlédnutím k pravomocím a prioritám EU.

4. Pokud jde o první tři body opatření, provádí další analýzu provádí v rámci programu Fiscalis projektová skupina 110, v níž je zastoupeno třináct členských států[4]. Vstupní údaje byly získány i od ostatních členských států, zejména pokud jde o problematické otázky, které vyvstávají na vnitrostátní úrovni.

5. Tato zpráva předkládá návazná opatření a obsahuje řadu doporučení k dalším zlepšením.

1. První bod opatření: Zlepšení a automatizace sběru statistických údajů

6. **Vymožené částky**, které oznámily dožadující členské státy a dožádané členské státy, vykazují v období 2017–2019 určité rozdíly.

Tabulka 1: Přehled vymožených částek (2017–2019):

	Vymoženo na žádost ostatních členských států, před odečtením vlastních nákladů (oznámeno dožádanými členskými státy)	Vymoženo prostřednictvím žádostí zaslaných ostatním členským státům (oznámeno dožadujícími členskými státy)
	v eurech	*v eurech*
2017	103 536 690	159 544 517
2018	86 099 511	127 517 949
2019	93 304 732	106 391 930

Výše uvedené údaje naznačují, že během tříletého období bylo vymoženo 283 až 393 milionů EUR.

Částky v levém a pravém sloupci výše uvedené tabulky se nemusí přesně shodovat. Údaje v levém sloupci odkazují na vymožené částky před odečtením nákladů vynaložených dožádaným členským státem (což by obvykle znamenalo vyšší částku v levém sloupci) a některé dluhy mohou být uhrazeny přímo dožadujícímu členskému státu (což znamená vyšší částku v pravém sloupci). Nesrovnalosti mezi sloupci jsou však významné, zejména v roce 2017, přestože se rozdíly mezi oznámenými částkami rok od roku zmenšují. Bez ohledu na toto zlepšení to vyvolává otázky ohledně přesnosti uvedených statistických údajů.

Nesrovnalosti lze nalézt i v počtech žádostí o pomoc oznámených členskými státy (další informace o počtech žádostí o pomoc viz oddíl 1.1 pracovního dokumentu útvarů Komise, který je připojen k této zprávě).

[4] Členské státy zastoupené v projektové skupině 110 v rámci programu Fiscalis: Bulharsko, Německo, Estonsko, Řecko, Španělsko, Litva, Maďarsko, Rakousko, Polsko, Rumunsko, Slovinsko, Slovensko, Finsko.

7. Přechod na **automatizovaný sběr statistických údajů** pomůže **zlepšit spolehlivost** statistických údajů vykazovaných členskými státy. Rovněž sníží administrativní zátěž pro členské státy.

8. Kromě toho automatizovaný sběr statistických údajů umožní členským státům shromažďovat **relevantnější informace** o jejich skutečných výsledcích v oblasti pomoci při vymáhání daní.

   Expertní skupina pro vymáhání pohledávek již projednala možnost, aby členské státy rozšířily sběr statistických údajů (automatizovaným způsobem) o tyto prvky:
   - druh odpovědí na žádosti o vymáhání pohledávek s uvedením užitečnosti žádosti a jejích šancí dosáhnout vymožení pohledávky,
   - počet situací, kdy dožadující členský stát žádosti reviduje v návaznosti na opravy, spory, (dílčí) platby atd.,
   - včasnost potvrzení o přijetí žádosti o pomoc a včasnost prvních odpovědí na žádosti o pomoc,
   - počet žádostí o vymáhání pohledávek souvisejících s vrácením DPH, které má provést dožádaný stát (pokud je opatření požadované od tohoto státu omezeno na zajištění dotčené částky vrácené DPH).

   Komise očekává, že tyto dodatečné informace pomohou zlepšit hodnocení práce a lépe prokázat úsilí vynaložené dožádanými a dožadujícími členskými státy.

9. Automatizovaný sběr výše uvedených statistických údajů vyžaduje určitý další vývoj v oblasti informačních technologií. Tyto technologie by měly být za obvyklé situace připraveny v roce 2021, aby mohly členské státy plně využívat automatizovaný sběr těchto statistických údajů u žádostí a odpovědí zasílaných od roku 2022.

2. Druhý bod opatření: Zlepšení právních předpisů a praxe na vnitrostátní úrovni

10. Existují různé situace, kdy by mělo být vymáhání pohledávek a provádění žádostí o pomoc při vymáhání pohledávek na vnitrostátní úrovni zlepšeno:

    1a) **Případy neposkytnutí odpovědi**, které poukazují na zjevně nedostatečnou spolupráci. K těm patří případy, kdy dožádané orgány nepotvrdí přijetí žádosti o pomoc nebo na žádost neposkytnou další odpovědi.

    Tyto situace ovlivňují vzájemnou důvěru, která má v oblasti pomoci při vymáhání daní zásadní význam.

    1b) Jiné situace nedostatečné spolupráce, která je způsobena **nedostatečnými nebo nejasnými informacemi a problémy v komunikaci**. Ty zahrnují situace, kdy dožadující orgány neposkytnou o své žádosti jasné informace (např. odůvodnění žádosti o vymáhání staré pohledávky je nedostatečné nebo zcela schází; nejsou dostatečně vysvětleny informace, na nichž je žádost založena, ačkoli by byly pro vyřízení žádosti užitečné) nebo kdy dožádané orgány neposkytnou jasné informace o opatřeních podniknutých v dožádaném členském státě a/nebo o problémech, které vyřízení žádosti o pomoc brání nebo je omezují.

Tyto situace mají dopad na účinnost a efektivitu pomoci při vymáhání daní. Nejasné žádosti a odpovědi způsobují dotčeným orgánům zbytečnou administrativní zátěž. Nejistota rovněž brání rozhodnutí dožadujícího členského státu přijmout další opatření (např. žaloby k zahájení úpadkového řízení nebo žaloby k přerušení nebo stavení běhu promlčecí lhůty).

2a) **Nesprávné provedení směrnice o vymáhání pohledávek:** situace, kdy směrnice 2010/24 není správně provedena v právních předpisech a/nebo správní praxi dožádaného členského státu, nebo situace související s nesprávným výkladem směrnice (viz oddíly 2.2.1.–2.2.4 pracovního dokumentu útvarů Komise připojeného k této zprávě).

Tyto situace vážně narušují řádné fungování systému pomoci při vymáhání pohledávek. Vytvářejí zbytečné nejasnosti, jež někdy vedou k dalším mylným výkladům a vzájemným nedorozuměním.

2b) **Nedostatečné vnitrostátní právní předpisy nebo praxe**: situace, kdy právní rámec nebo praxe v dožádaném členském státě nevyhovují potřebám poskytování pomoci při vymáhání pohledávek jiným členským státům (viz oddíl 2.2.5 pracovního dokumentu útvarů Komise připojeného k této zprávě).

Pokud vnitrostátní právní předpisy nebo praxe nejsou dostatečně rozvinuty a přizpůsobeny potřebám mezinárodní pomoci při vymáhání pohledávek, nemůže pomoc při vymáhání pohledávek správně fungovat. Takové situace mohou být přímo nebo nepřímo diskriminační a mohou mít negativní důsledky pro výběr daní a fungování vnitřního trhu.

11. Obecně lze konstatovat, že členské státy musí při vyřizování příchozích žádostí o pomoc při vymáhání pohledávek nasadit dostatečné lidské zdroje a infrastrukturu informačních technologií a že je třeba vypracovat vnitrostátní pravidla a správní praxi s cílem zajistit aktivní a efektivní pomoc při vymáhání pohledávek.

12. Komise má v úmyslu oznámené problémy pečlivě sledovat. Všechny dotčené členské státy byly vyzvány, aby se vyjádřily a v případě potřeby předložily svá návazná opatření. Hodnocení této problematiky ze strany Komise stále probíhá a v některých případech může v situacích nesprávného provedení směrnice o vymáhání pohledávek zahrnovat i zahájení řízení o nesplnění povinnosti.

3. Třetí bod opatření: Zlepšení fungování pomoci při vymáhání pohledávek na úrovni EU

13. Zpráva Komise COM(2017) 778 dospěla k závěru, že lze uvážit zlepšení různých právních a technických aspektů fungování systému EU pro pomoc při vymáhání daní (viz oddíl 4.3 uvedené zprávy).

14. Některé náměty ke zlepšení rámce EU předložily členské státy v souvislosti s hodnocením, které proběhlo v roce 2017[5]. Projektová skupina 110 v rámci programu Fiscalis provádí další analýzu řady návrhů na zlepšení účinnosti opatření týkajících se pomoci při vymáhání pohledávek. Níže uvedený přehled představuje jejich hlavní prvky.

15. Významný problém se týká **výměny informací**. Tu by bylo možné zlepšit mimo jiné:
    - umožněním větší flexibility, pokud jde o používání formuláře žádosti o výměnu informací,
    - rozšířením výměny informací bez žádosti a rychlého přístupu k informacím.

16. V minulosti byla pomoc při vymáhání poskytována pouze u daní, které existovaly v obou dotčených členských státech. Od tohoto **zrcadlového přístupu** bylo upuštěno v roce 2010, kdy směrnice 2010/24 rozšířila oblast působnosti na pohledávky týkající se „veškerých daní a poplatků jakéhokoli druhu“. Zrcadlový přístup (který vyžaduje podobnost mezi daněmi dožadujícího a dožádaného členského státu) však byl zachován pro tyto prvky:
    - dožádaný členský stát musí při vyřizování žádosti o **vymáhání pohledávky nebo žádosti o předběžná opatření** využít své vlastní pravomoci a postupy týkající se stejné daně či stejného poplatku nebo v případě jejich neexistence obdobné daně či obdobného poplatku (s daněmi z příjmu jako nouzovou možností) (čl. 13 odst. 1 směrnice 2010/24/EU),
    - při zasílání žádostí o pomoc musí členské státy zohlednit vnitrostátní rozdělení pravomocí dožádaných členských států v oblasti vymáhání konkrétních kategorií daní, u nichž je požadována pomoc při vymáhání pohledávek. Proto byl zřízen systém **třinácti poštovních schránek**, jejichž používání se může v jednotlivých členských státech lišit v závislosti na vnitrostátním rozdělení pravomocí členských států pro konkrétní kategorie daní,
    - při **stavení, přerušení nebo prodloužení běhu promlčecích lhůt**, neboť čl. 19 odst. 2 směrnice 2010/24 zohledňuje, zda je odpovídající účinek stanoven právními předpisy v obou členských státech.

17. **Mělo by být zváženo zjednodušení výše uvedených pravidel**, přinejmenším na nepovinném základě. Usnadnilo by možné (nepovinné) rozšíření oblasti působnosti na další veřejné pohledávky, pro které v současné době neexistuje rámec pomoci při vymáhání pohledávek. Několik členských států skutečně opakovaně žádalo o další rozšíření rozsahu pomoci při vymáhání pohledávek na další veřejné pohledávky, pro které v současné době neexistuje žádný jiný právní základ.

18. Pozornost by měla být věnována také způsobům řešení **digitalizace transakcí a aktiv**, která přispívá ke stávajícím problémům v oblasti vymáhání pohledávek, jako jsou například:
    - problémy se zajištěním účtů v elektronických bankách a kryptoměn,
    - obtíže při vymáhání daní splatných ze strany osob povinných k dani, které jsou usazeny v jiných zemích, než ve kterých působí (zejména v případě elektronického obchodování). V tomto ohledu by měla být při vývoji nových právních předpisů v oblasti daní věnována větší pozornost aspektům vymáhání pohledávek (pomoci při vymáhání).

---

[5] Viz pracovní dokument útvarů Komise SWD(2017) 461 ze dne 18. prosince 2017, který je připojen ke zprávě Komise COM(2017) 778, bod č. 6.3.2.

19. Komise hodlá vést s členskými státy další diskuse s cílem provést hloubkovou analýzu možností a potřeb posílení a usnadnění rámce pomoci při vymáhání pohledávek.

20. Jakýkoli budoucí vývoj by však měl plně zohlednit potřebu chránit práva daňových dlužníků. Narůstající počet předběžných otázek předložených Soudnímu dvoru EU potvrzuje, že pomoc při vymáhání pohledávek podle směrnice 2010/24 musí (stejně jako pomoc při vymáhání pohledávek podle jakékoli jiné dohody) dodržovat práva daňových dlužníků, zejména jejich právo na obhajobu.

4. Čtvrtý bod opatření: Rozvoj znalostí a informovanosti o pravidlech vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek

21. Jeden ze závěrů hodnoticí zprávy Komise COM(2017) 778 se týkal potřeby rozvíjet znalosti a informovanost o právních předpisech v oblasti vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek.[6] Problémy v oblasti vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek zřejmě často vyplývají z nedostatečného porozumění pravidlům podle směrnice 2010/24. Zvyšování informovanosti je navíc nezbytné nejen na úrovni vnitrostátních daňových orgánů, ale i na úrovni daňových poplatníků.

22. Na úrovni EU již bylo uspořádáno několik **školicích akcí**[7]. Komise plánuje organizovat pravidelnější a systematičtější odbornou přípravu v rámci programu Fiscalis, aby tak přispěla ke společnému pohledu a informovanosti o možnostech pomoci při vymáhání pohledávek v rámci EU.

    Tyto školicí činnosti musí rovněž věnovat pozornost rostoucímu **dopadu vývoje judikatury** v oblasti vymáhání daní a pomoci při vymáhání pohledávek.

23. Dále se očekává, že každý členský stát bude **sdílet informace o svých vnitrostátních právních předpisech a praxi s ostatními členskými státy**. Tyto informace jsou důležité pro daňové orgány ostatních členských států, které chtějí zjistit možnosti pomoci při vymáhání pohledávek v jiných zemích. Některé vnitrostátní informace jsou již k dispozici ve společné databázi CIRCABC. Komise připraví koordinovanou akci a vyzve členské státy, aby pokročily v aktualizaci a rozšiřování těchto vnitrostátních informací.

24. Členské státy budou rovněž vyzvány, aby **zvýšily informovanost daňových poplatníků** o možnostech a důsledcích přeshraniční pomoci při vymáhání daní.

5. Pátý bod opatření: Zkoumání možností a způsobů podpory a usnadnění pomoci při vymáhání pohledávek ve třetích zemích

---

6 Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o fungování opatření podle směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření.

7 Pracovní setkání v rámci programu Fiscalis týkající se používání elektronických formulářů pro vymáhání pohledávek v rámci ústřední aplikace (12.–13. dubna 2018 a 19.–20. dubna 2018) a školicí pracovní setkání pro norské orgány pro vymáhání daní v návaznosti na přijetí dohody mezi EU a Norskem o správní spolupráci a pomoci při vymáhání pohledávek v oblasti DPH (25.–27. září 2018).

25. V roce 2018 podepsala Evropská unie svou první **dvoustrannou dohodu** o správní spolupráci, boji proti podvodům a vymáhání pohledávek v oblasti daně z přidané hodnoty se třetí zemí: s **Norským královstvím**[8].

    Dohoda mezi EU a Norskem umožňuje členským státům a Norsku používat elektronické formuláře také pro pomoc s vymáháním jiných daní než DPH.[9] Několik členských států vyjádřilo zájem o využití této možnosti. Bylo by to užitečné vzhledem k automatickému překladu standardních formulářů[10], který umožňuje informovat dotčené osoby v úředním jazyce dožádaného státu[11]. Norsko uvedlo, že hodnocení rozšířeného využívání elektronických formulářů bude provedeno do konce roku 2020.

26. Ve svých závěrech ze dne 5. prosince 2019[12] Rada Evropské unie uznala, že dohoda mezi EU a Norskem byla důležitým krokem při výměně daňových informací se třetími zeměmi. Zdůraznila význam takové spolupráce mezi evropskými členskými státy a třetími zeměmi v boji proti daňovým podvodům a vyzvala Komisi, aby prověřila možnosti uzavření **nových dohod o mechanismech vzájemné pomoci v oblasti DPH a vymáhání pohledávek s dalšími třetími zeměmi**.

    Dohody o správní spolupráci se třetími zeměmi, zejména za účelem boje proti daňovým podvodům souvisejícím s elektronickým obchodem, jsou součástí iniciativ uvedených v nedávno přijatém akčním plánu Komise pro spravedlivé a jednoduché zdanění podporující strategii oživení.[13]

27. Do dohody o vystoupení[14] byla zahrnuta ustanovení o pomoci při vymáhání pohledávek, která zachovávají možnost využívat stávající rámec pro probíhající **pomoc při vymáhání pohledávek se Spojeným královstvím**.

    Rada Evropské unie také zmocnila Evropskou komisi, aby zahájila jednání o novém partnerství se Spojeným královstvím[15]. Předpokládané partnerství zahrnuje mimo jiné správní spolupráci a vzájemnou pomoc v záležitostech týkajících se cel a daně z přidané hodnoty (DPH), k níž patří výměna informací v zájmu boje proti podvodům v oblasti cel a DPH, a rovněž vzájemnou pomoc při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní a cel, jak je uvedeno ve směrnicích pro jednání[16].

28. Od roku 2019 **jsou pro použití se třetími zeměmi k dispozici elektronické formuláře žádosti o pomoc při vymáhání pohledávek** (ve formátu Java[17]). V počáteční fázi svého

---

8 Úř. věst. L 195/1 ze dne 1. srpna 2018. Tato dohoda vstoupila v platnost dne 1. září 2018.

9 Ustanovení čl. 40 odst. 4 dohody.

10 Zejména formuláře jednotného dokladu pro doručení a jednotného dokladu o vymahatelnosti pohledávky.

11 Povinnost informovat dotčenou osobu v konkrétním jazyce potvrdila judikatura Soudního dvora EU (věc C-233/08, *Kyrian* a věc C-34/17, *Donnellan*).

12 Bod 15 závěrů Rady 14682/19 ze dne 5. prosince 2019 o zvláštní zprávě Evropského účetního dvora č. 12/2019 „*Elektronický obchod: zbývá vyřešit řadu nedostatků při výběru DPH a cel*".

13 Opatření 14 tohoto akčního plánu, https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:e8467e73-c74b-11ea-adf7-01aa75ed71a1.0005.02/DOC_1&format=PDF.

14 Dohoda o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii, Úř. věst. C 384I, 12.11.2019, s. 1.

15 https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-5870-2020-INIT/cs/pdf.

16 https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-5870-2020-ADD-1-REV-3/cs/pdf.

17 Pokud jde o elektronické formuláře ústřední aplikace (eFCA), bylo konstatováno, že bude zapotřebí IT připojení a podpory ze strany Komise, jakož i finančního příspěvku zúčastněných zemí, což vyžaduje mezinárodní dohodu (jako v případě Norska).

vývoje byly tyto formuláře skutečně navrženy tak, aby je bylo možné použít v jiných třetích zemích.

Lze rovněž zvážit spolupráci se třetími zeměmi při revizi stávajících formulářů EU pro žádosti o pomoc při vymáhání daní.

29. A konečně expertní skupina pro oživení EU navrhla vypracovat **vzor memoranda o porozumění EU** pro dvoustranné dohody se třetími zeměmi. Na základě sdílení osvědčených postupů by tento vzor mohly členské státy využít k organizaci své pomoci při vymáhání pohledávek se třetími zeměmi, aby se zjednodušilo provádění těchto dohod.

6. Obecné závěry a doporučení

30. **Automatizovaný sběr statistických údajů** pomůže zlepšit přesnost těchto statistických údajů a snížit administrativní zátěž pro členské státy.

    Členské státy se vyzývají, aby účinně využívaly automatizovaný sběr statistických údajů a aby shromážděné údaje dodatečně zahrnuly do svých každoročních zpráv podávaných Komisi.

31. Ačkoli jsou vymožené částky značné, oznámené problémy ukazují, že existují obavy/pochybnosti týkající se ochoty nebo schopnosti některých členských států poskytovat pomoc při vymáhání pohledávek. Členské státy mají zákonnou povinnost **pomáhat ostatním členským státům** při vymáhání daňových pohledávek, ke splnění tohoto požadavku je tudíž nutné přijmout odpovídající opatření na vnitrostátní úrovni.

32. Každou žádost o pomoc je třeba náležitě návazně sledovat a doba zpracování by se měla podstatně zkrátit. Členské státy by měly na pomoc při vymáhání daní vyčlenit **dostatečné lidské zdroje, infrastrukturu a nástroje informačních technologií**, aby mohly plnit své povinnosti v oblasti pomoci a zvládat stále rostoucí objem žádostí o pomoc. **Vnitrostátní předpisy a správní postupy je třeba vypracovat** tak, aby orgány pro vymáhání daní mohly takovou pomoc poskytovat.

    Komise vyzývá členské státy, aby zorganizovaly interní kontrolu a zajistily tak, že žádosti o pomoc budou účinně vyřizovány a dožádané orgány budou dožadujícím orgánům poskytovat jasné a včasné informace o vyřizování žádostí o pomoc.

    Komise vyzývá daňové orgány, aby případy nedodržování pravidel pomoci při vymáhání pohledávek oznamovaly na příslušnou úroveň v členských státech, a členské státy se vyzývají, aby tyto problémy (v rané fázi) předložily ostatním členským státům a Komisi, aby tak bylo možné aktivněji a účinněji řešit přetrvávající problémy ve vztazích s ostatními členskými státy.

33. **Rámec EU pro pomoc při vymáhání daní čelí několika výzvám**: pomůcky a nástroje pro vyžádání a poskytnutí pomoci při vymáhání pohledávek musí být přizpůsobeny narůstající potřebě pomoci při vymáhání pohledávek, novému hospodářskému a technologickému rozvoji a vývoji právních předpisů, zejména s ohledem na dodržování práv daňových dlužníků.

34. Důležitou otázkou je potřeba **zvýšit znalosti a informovanost** o rámci EU pro pomoc v oblasti vymáhání daní. Byly přijaty kroky ke zvýšení těchto znalostí a informovanosti, je však zapotřebí dalších opatření.

35. Komise vyzývá členské státy, aby s ní při provádění těchto akcí spolupracovaly, a to proaktivně a v pozitivním evropském duchu.